

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 11857/2022
27.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из села ..., ..., чији је пуномоћник Јелена Милановић, адвокат из ..., против туженог Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање, Београд - Филијала Врање, ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 208/22 од 10.05.2022. године, у седници одржаној 27.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 208/22 од 10.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 3760/18 од 26.11.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован приговор апсолутне ненадлежности суда истакнут од стране туженог. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцима на име неоснованог умањења пензија у висини од 1/3 пензије за период од децембра 2015. године до 22.06.2018. године, исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом од доспелости сваког појединог износа до исплате, како је то ближе одређено тим ставом изреке, као и да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 208/22 од 10.05.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда у ставу другом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 78/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради исплате поднета је 07.12.2018. године. Вредност предмета спора је 260.039,03 динара по захтеву првотужиље, односно 219.009,71 динар по захтеву друготужиоца.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то и ревизија тужилаца није дозвољена, применом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић